

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE PLOIEȘTI
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA nr. 873 din 2015
privind soluționarea contestației formulată de
S.C. S.R.L.
din, județul

Cu adresa nr., înregistrată la **Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești** sub nr., **Administrația Județeană a Finanțelor Publice** - Contribuabili Mijlocii a înaintat dosarul contestației formulată de **S.C. S.R.L.** din Oraș, str. , nr., **județul**, CUI RO, împotriva *Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. din* emisă de A.J.F.P.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de lei reprezentând penalități de întârziere aferente impozitului pe profit.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 zile prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată - Titlul IX "*Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale*", respectiv actul atacat a fost comunicat societății contestatăre în data de 09.06.2015, iar contestația a fost depusă în data de și înregistrată la A.J.F.P. sub nr.

Procedura fiind îndeplinită, s-a trecut la analiza pe fond a contestației.

I. Susținerile societății contestatăre sunt următoarele:

"[...] La data de am depus declarație rectificativă.

Urmare depunerii declarației rectificative, la data de ne-a fost comunicată decizia de impunere privind obligațiile fiscale, decizie conform căreia subscrisa avem obligația de a achita suma de lei, respectiv suma de lei reprezentând profit dobândă și suma de lei - penalități de întârziere.

Considerăm că așa cum am arătat mai sus raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere sunt nelegale și netemeinice, pentru următoarele motive:

I. În actul de control-raportul de inspecție fiscală se reține faptul că au fost încălcate prevederile art.21 alin.4 lit.f și m din Legea nr.571/2003 privind codul fiscal [...].

[...] facturile emise de furnizorii menționați în procesul verbal, îndeplinesc întocmai condițiile prevăzute de lege [...].

II. În ceea ce privește factura nr. și factura ștorno nr., considerăm că în mod greșit a procedat organul de inspecție fiscală, [...] factura ștorno nefiind avută în vedere. [...].

Factura nr. a fost emisă de societatea noastră la solicitarea conducerii Primăriei pentru a fi depusă la [...].

În raport de cele menționate, solicităm admiterea contestației, anularea deciziilor de impunere ca și actelor care au stat la baza emiterii acestora, respectiv raportul de inspecție fiscală. [...]."

II. Din analiza documentelor anexate dosarului cauzei și având în vedere legislația în vigoare în perioada analizată, rezultă următoarele:

* În fapt, în data de, A.J.F.P. a emis pentru S.C. S.R.L. Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. prin care au fost stabilite diferențe în minus față de evidența fiscală în contul impozit pe profit reprezentând dobândă în sumă de lei, respectiv diferențe în plus față de evidența fiscală în contul impozit pe profit reprezentând penalitate de întârziere în sumă de lei.

Urmare depunerii de către contribuabil a declarațiilor rectificative D101 aferente anului și, conform O.M.F.P. 144/2012 pentru aprobarea Procedurii de îndreptare a erorilor

cuprinse în declarațiile fiscale în cazul depunerii de către contribuabil a unei declarații rectificative, organele fiscale au procedat la reanalizarea stingerii obligațiilor fiscale în vederea stabilirii corecte a obligațiilor fiscale accesorii prin emiterea Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr.

* Prin contestația formulată, societatea contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr., fără a aduce nici un argument și fără a prezenta motivele de fapt și de drept care să combată constatările organelor fiscale.

În cuprinsul contestației, societatea face referire la constatările organelor de inspecție fiscală cuprinse într-un raport de inspecție fiscală, la factura nr. și adresa nr. , documente care nu au nicio legătură cu decizia de impunere contestată.

În drept, speței îi sunt incidente prevederile art. 206 alin.(1) lit.c) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează :

“Art. 206 - Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept, [...] coroborate cu prevederile pct. 2.5 și pct.11.1 lit.b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr.2906/2014, potrivit căroră : *“2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv. [...]*

11.1. Contestația poate fi respinsă ca: [...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației; [...]”

Din dispozițiile legale mai sus invocate, se reține că prin contestație societatea are obligația să menționeze atât motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care își întemeiază contestația, organul de soluționare a contestației neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

Se reține faptul că, în ceea ce privește suma de lei reprezentând penalități de întârziere aferente impozitului pe profit stabilită ca obligație suplimentară de plată prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr., societatea nu a înțeles să-și motiveze în niciun fel contestația.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatorului.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al aceluia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Având în vedere cele reținute mai sus, rezultă că Biroul Soluționare Contestații din cadrul D.G.R.F.P. Ploiești nu se poate substitui contestatoarei cu privire la motivele de fapt și de drept, care sunt elemente obligatorii și expres prevăzute de art.206 alin.(1) lit.c) din Codul de procedură fiscală, actualizat, drept pentru care, **se va respinge contestația ca nemotivată** pentru suma de **lei** reprezentând penalități de întârziere aferente impozitului pe profit, calculate prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr.

III. Concluzionând analiza contestației formulată de S.C. S.R.L. din oraș, județul, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr., în conformitate cu prevederile art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE :

1. Respingerea contestației ca nemotivată pentru suma de **lei** reprezentând penalități de întârziere aferente impozitului pe profit.

2. Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac, dar poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termen de 6 (șase) luni de la data comunicării, conform prevederilor legale.

DIRECTOR GENERAL,